

Kitabın adı: PASTACI MAYMUN

Yazarının adı:ORMAN MASALLARI DİZİSİ / YUSUF ASAL

Hazırlayan kişinin (öğrencimiz - velimiz – öğretmenimiz) adı: İPEK ESER / ESEN ESER / SERAP ALTUNTAŞ

PASTACI MAYMUN

Aslan Kral, ormanda bir etkinlik yapmayı düşünüyordu. Yardımcısı Bilge Güvercin'i yanına çağırarak şöyle dedi:

- Ne zamandır halkımla bir araya gelemedim. Güzel bir etkinlik yapalım. Bu etkinlik hem eğlendirici, hem de ödüllü bir yarışma biçiminde olabilir. Bu konu hakkında söylemek istediğin bir şey var mı?

Bilge Güvercin'in çok hoşuna gitmişti bu teklif.

- Çok iyi olur efendim, dedi. Bu sayede orman halkı hem eğlenir, hem de bir araya gelir.
- Peki o halde. Ben bu gece, ne tür bir etkinlik yapacağımızı düşünüyüm. Senin de bir fikrin olursa söyle.

Aslan o gece, nasıl bir etkinlik yapacağını düşündü durdu. Kararını verdikten sonra, yatıp uyudu.

Sabahleyin Bilge Güvercin ile konuşuyorlardı.

Bilge Güvercin sordu:

- Karar verdiniz mi efendim?

Başını sallayıp cevap verdi:

- Evet... Pasta yapma yarışması düzenleyelim.

En güzel pastayı yapana da, ödül verelim.

- Çok güzel bir fikir. Ödül ne olacak peki? Aslan Kral, gözlerini kıstı ve birkaç saniye düşündükten sonra cevap verdi:

- Altından bir kupa verelim. Ne dersin? Bilge Güvercin tebessüm etti. Ardından; Bilge Güvercin bu haberi bir çırpıda, ormanın tüm hayvanlarına duyurdu.

Bu haber ormanda sevinç ve coşkuyla karşılandı. Ağaçlara yarışma duyuruları asıldı.

Herkes yarışmaya katılmak istiyordu. Elbette bu konuda herkes yetenekli değildi.

Ertesi gün, yarışmaya katılacaklardan sincap, ağaçkakan, maymun ve balarısı, Bilge Güvercin'e isimlerini yazdırdılar.

Maymun oldukça iddialıydı. Herkese, yarışmayı yüzde yüz kazanacağını söylüyordu. Kendi kendine "Altın kupa mutlaka benim olmalı. Bu ormanın en şöhretlisi ben olmalıyım." diyordu. Karşısına çıkan Tombik Fil 'e şöyle dedi:

- Yarışmayı mutlaka ben kazanacağım.

Tombik Fil 'in cevabı hazırды:

- Yerinde olsam bu kadar emin olmazdım. Umarım kazanırsın. Fakat senin pasta yaptığını hiç görmedim. Yanılıyor muyum yoksa?

Maymun bozulmuştu. Tombik Fil'in sözleri canını sıkıyordu.

- Yanılıyorsun, dedi. Şunu unutma ki ben her alanda başarılı bir maymunum. Pasta yapmakta da ne var? Bebek işi bence.

Tombik Fil aynı fikirde değildi.

- Bence zor bir iş, dedi. Ben o kadar uğraştım, yine de yapamadım. Kararlıydı.
- Ben yaparım, dedi.
Bu sözü der demez, Tombik Fil'in yanından ayrıldı.

Çok hırslıydı. İşin ilginç yanı, ömründe hiç pasta yapmamıştı. Bunu kimseye söyleyemiyordu.

Aradan günler geçti. Yarışma günü yaklaşıyordu.

Maymun, ne yapacağına ve nasıl yapacağına karar verememişti. Birkaç defa denedi yapmayı. Fakat berbat olmuştu. Ya çok şekerli, ya çiğ, ya da çok sert oluyordu. Bunları yaşadıkça da, morali daha da bozuluyordu. Üstelik herkese karşı oldukça iddialı konuşmuştu.

Kaygılanmıyor da değildi hani.

“Eğer birinci olamazsam, rezil olurum.” diye düşünüyordu. Bu düşüncelerinden dolayı, geceleri de yatamıyordu.

Yarışma günü yaklaştıkça daha da geriliyordu. Ormandaki diğer hayvanlar, maymundaki bu durumu fark etmişti. Ama hiç kimse bu gerginliğin sebebini tahmin edemiyordu.

Bir sabah Bilge Güvercin geldi yanına. Sordu:

- Ne oldu sana maymun kardeş? Kaç gündür ortalarda görünmüyorsun. Eğer bir derdin varsa söyle bana, halledeyim. Ben halledemezsem kralımıza söylerim, o halleder.
- Yok bir şeyim, dedi bizimki. Biraz rahatsızım. Başım ağrıyor. Ondan çıkamıyorum dışarı.

Bilge Güvercin pek ikna olmamıştı.

- Pasta yapma yarışmasına hazırlanıyor musun? Hafta sonuna az kaldı. Senin çok iddialı olduğunu söylüyorlar. Gerçekten iyi pasta yapar mısın?
Kızardı, bozardı maymun:
- Evet yapabilirim sanırım, dedi.

Bilge Güvercin daha fazla rahatsız etmek istemedi maymunu. Ayrıldı yanından.

Maymun, kemancı Çekirge'ye gitmeye karar verdi. Onunla konuşunca rahatlıyordu. Çaldı kapısını.

– Merhaba çekirge kardeş!

Kemancı Çekirge, elinde kemanıyla karşıladı onu. Maymunu gördüğü için, sevinmiş görünüyordu.

– Hoş geldin Maymun kardeş, dedi.

Çekirgenin evi fazla büyük olmasa da, maymun sığabilmişti. İki arkadaş başladılar sohbete.

İlk maymun sordu:

– Neler yapıyorsun?

Kemancı Çekirge kemanını göstererek cevap verdi:

– Yeni bir şarkı yazdım. Dinlemek ister misin?

– Elbette, dedi maymun. Söyle hadi.

Kemanını eline alıp, son yazdığı şarkısını söylemeye başladı:

Kemanımı aldım neşe ile elime

Lay lay lom... lay lay lom...

Nihayet bitmişti.

– Çok güzel olmuş, dedi maymun. Keman çalmayı ben de çok isterdim. Çekirge, elindeki kemanını bırakıp geldi. Ardından o sordu:

– Sen neler yapıyorsun?

– Hiç... dedi bizimki.

– Nasıl yani? dedi. Hiçbir şeyle uğraşmıyor musun?

– Uğraşıyorum. Pasta yarışmasına katılacağım. Ona hazırlanıyorum.

Gözlerini sevinçle açtı çekirge.

– Ya! Bak çok sevindim. Umarım başarılı olursun, dedi.

İki arkadaş, birkaç saat daha sohbet ettiler. Rahatlamıştı maymun.

Evine döndü ve yatağına uzandı. Hafta sonunu düşünüyordu.

İçinden “Kötü de olsa bir pasta yaparım. Biraz muz, biraz hindistan cevizi, biraz da un kullanarak yarışma için bir şeyler hazırlayabilirim. Ama birinci olamayacağım kesin. En iyisi rakiplerimin yarışmaya katılmasını engellemek.” diye geçirdi.

Yarışmaya sadece iki gün kalmıştı.

Tek tek rakiplerini dolaşacaktı. Bir şekilde, onların yaptığı pastayı berbat edecekti. İlk olarak sincap geldi aklına.

Gizlice onun kulübesine girdi. Şeker kutusunun içine tuz kattı. Bu sayede sincap pasta yaparken, şeker yerine tuz kullanacaktı. Sevinçle ayrıldı oradan. Birinci rakibini aradan çıkarmıştı aklınca.

Sıra ağaçkakana gelmişti.

Ağaçkakan, şarkı söyleye söyleye kestaneli pasta yapımıyla uğraşıyordu.

Kestaneleri, şöminedeki közün üstünde bir güzel pişirdi. Sonra unu, şekeri, kabartma tozunu, yağı ve sütü karıştırıp bir güzel yoğurdu.

O sırada beklemediği bir şey oldu. Kestanelerden birkaçı kurtlu çıkmıştı. Biraz daha toplamak için ormana gitti. O sırada maymun da onu izliyordu.

Kulübeden çıkar çıkmaz, pencereden içeri atlayıverdi. Kötü düşüncelerini gerçekleştirmek için hemen harekete geçti. Yanmış kestane kabuklarını ufalayıp, pasta hamuruna karıştırdı. İşini halledince, hemen ayrıldı oradan.

Döndüğünde, hiçbir şeyin farkına varamadı ağaçkakan. Sonradan getirdiği kestaneleri de pişirip, hamura kattı. Sonra özenle, vanilya ve çikolatayı pastaya sürdü. Her şey bitmiş, geride sadece beklemek kalmıştı.

Sırada bal arısı vardı.

Bal arısı, o çiçek senin, bu çiçek benim dolaşıp, polen topluyordu. Yapacağı pasta için, onlarca çiçeğe ve ağaca kondu. Malzemeler hazır olunca, pasta yapımına başladı. Birkaç saat içerisinde, muhteşem bir pasta ortaya çıkmıştı.

Bizim kötü düşünceli maymun çıkageldi. Gördüğü pasta karşısında büyülenmiş gibiydi. Seslendi:

– Kolay gelsin arı kardeş. Nasıl gidiyor çalışmalar? Sence yarışmayı kim kazanır?

Bal arısı soğukkanlı bir şekilde cevap verdi:

– Sağ ol maymun kardeş. Çok yoruldum. Az önce bitti pastam. En iyi kim yaparsa, o kazansın. Kimin kazanacağı o kadar da önemli değil bence. Önemli olan eğlenmek ve kaynaşmak. Zaten kralımız, bu yarışmayı o yüzden yapıyor.

Bal arısı bir türlü pastanın yanından uzaklaşmıyordu. Saatler geçti. Maymun iyice umudunu kesmişti. En sonunda pes edip uzaklaştı oradan.

Kendi kendine “birinci olamazsam, ikinci olurum.” diye söylendi.

Ve muhteşem gün geldi.

Orman meydanı, çok güzel süslerle süslendi.

Bülbüller şarkı söylüyor, çekirgeler keman çalıyordu. Herkes yaptığı pastayı meydanın ortasına getirip koydu. Aslan da oradaydı. Herkes gibi bizim maymun da oldukça heyecanlıydı. Bunun yanında kazanacağından da emindi. En kötü ihtimalle ikinci olmayı planlamıştı.

Jüriler tek tek pastaların tadına baktı. Kimisi tuzlu diye, yediğini ağzından çıkardı; kimisi de ağzına gelen, yanmış kestane kabuklarıyla uğraştı.

Bilge Güvercin, bu ,işin içinde bir iş olduğunu anlamıştı. Kraldan izin alıp başladı konuşmaya:

- Sevgili orman halkı. Bugün burada eğlenmek maksadıyla toplandık. Bu eğlencemize biraz da heyecan katmak için, yarışma düzenledik. Her canlı her konuda yetenekli olmayabilir. Çünkü canlılar, farklı farklı yaratılmıştır. Kimi canlı iyi koşar, kimi canlı iyi yemek yapar. Bizleri bizde olmayan özelliklerin peşinde kaybolacağımıza, kendi yeteneklerimizin peşinden gitmeliyiz. O yeteneklerimizi geliştirmeliyiz. Başkalarını taktir etmeyi öğrenmeliyiz. Bugün bu yarışmamıza hile karıştırılmıştır. Hangi yarışmacı kendi pastasına tuz koyar? Hangi yarışmacı kendi pastasına yanmış kestane kabuğu koyar? Tabi ki hiç bir yarışmacı bunu yapmaz. O halde burada, pasta konusunda yeteneksiz olduğu halde, birinci gelmek isteyen bir yarışmacı var.

Herkes aynı anda maymuna baktı. Maymun utancından yerin dibine girmişti.

- Ben yapmadım! diye haykırdı.

Bilge Güvercin cevap verdi:

- Eğer ben yapmadım diyorsan, sana inanırım elbette. Yarışmanın birincisi sen olursun. Ama unutma ki hak etmeden alınan bir ödül, ödül olamaz. Bunun yanında diğer arkadaşlarına da haksızlık olur. Şimdi son kez soruyorum sana:

- Seni birinci seçelim mi?

Derin bir nefes çekti. “Evet, seçin.” diyemedi bir türlü.

Çok pişman olduğu her halinden belli oluyordu. Hüngür hüngür ağladı ve arkadaşlarından özür diledi. Gerçekten de çok üzgündü. Arkadaşları samimiyetine inanıp, onu affettiler.

Maymun, kraldan yarışmayı tekrar yapması için ricada bulundu.

Aslan kral seve seve kabul etti bu teklifi.

Bu yarışmaya ek olarak da, cambazlık yarışması düzenlendi.

Yarışma günü gelip çattı.

Pasta yarışmasında bal arısı birinci seçildi. Cambazlık yarışmasında da bizim maymun birinci oldu. O günden sonra kendi yeteneklerinin farkında oldu. Kimseyi kıskanmadı. Orman halkı çok güzel bir şekilde eğlendi. Her yıl bu yarışmalar tekrarlandı.